



EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.3.2024
C(2024) 1759 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 14.3.2024

om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår visumgebyrernes størrelse

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

I overensstemmelse med visumkodeksens artikel 16, stk. 9¹, skal Kommissionen hvert tredje år foretage en vurdering af behovet for at ændre visumgebyrernes størrelse. Denne bestemmelse trådte i kraft i 2020, og Kommissionen har nu foretaget en sådan vurdering af den treårige periode siden da.

På nuværende tidspunkt er visumgebyret på 80 EUR for voksne og 40 EUR for børn i aldersgruppen seks til og med elleve år. Hvis Rådet vedtager en gennemførelsesafgørelse i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra b), på grund af utilstrækkeligt samarbejde om tilbagetagelse, kan der opkræves et visumgebyr på 120 EUR eller 160 EUR for ansøgere over 12 år.

Eksterne tjenesteydere, der indsamler visumansøgninger på vegne af medlemsstaterne, kan generelt opkræve et servicegebyr på op til halvdelen af standardvisumgebyret, dvs. 40 EUR.

Ved vurderingen af behovet for at ændre visumgebyrerne kræves det i henhold til visumkodeksen, at Kommissionen tager hensyn til objektive kriterier såsom den generelle inflationsrate i Unionen som offentliggjort af Eurostat og det vægtede gennemsnit af medlemsstaternes offentligt ansattes lønninger. Parallelt med denne delegerede forordning fremlægger Kommissionen derfor en vurderingsrapport, hvori den detaljerede beregningsmetode beskrives, og hvori Kommissionen konkluderer, at en forhøjelse af visumgebyrerne er berettiget.

Kommissionen har ved beregningen af de ændrede visumgebyrer valgt kun at anvende de to kriterier, der er anført i visumkodeksen, nemlig inflationsraten i Unionen og udviklingen i medlemsstaternes offentligt ansattes lønninger. De tre år mellem den 1. juli 2020 og den 1. juli 2023 blev anvendt som referenceperiode. Tilpasningerne blev beregnet på årsbasis som følger.

Den generelle inflationsrate i Unionen²

$$\text{Inflation rate} = \frac{(\text{index year } N + 1) - (\text{index year } N)}{\text{index year } N}$$

	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Indeks juni år N	106,31	108,65	119,03
Indeks juni år N + 1	108,65	119,03	126,69
Inflationsrate	2,2 %	9,6 %	6,4 %

Vægtet gennemsnit af udviklingen i medlemsstaternes offentligt ansattes lønninger

Beregningen er baseret på Eurostats lønstatistikker til administrative formål, som anvendes ved beregningen af den årlige ajourføring af EU-tjenestemændenes vederlag. Det vægtede gennemsnit af købekraften for medlemsstaternes offentligt ansatte beregnes i to trin:

-

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

² Kilde: månedlige inflationsdata offentliggjort af Eurostat (det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP)).

Ændringen i de offentligt ansattes nettorealløn i hver medlemsstat mellem år N og N + 1 (= udviklingen i købekraften) multipliceres med en vægtningsfaktor. BNP udtrykt som en andel af EU's samlede BNP og målt i købekraftspariteter anvendes som vægtningsfaktor. Indikatoren for nettoreallønnen pr. medlemsstat og de tilsvarende BNP-vægte offentliggøres hvert år af Eurostat og dækker det foregående år frem til den 1. juli³.

Den samlede lønindikator (købekraft) for hele EU beregnes som summen af hver medlemsstats BNP-vægtede indikator.

Ændring af visumgebyrerne

Ved at kombinere de to faktorer kan der beregnes en årlig indikator for tilpasning af visumgebyret:

$$\text{Visa Fee Adjustment Indicator} = \frac{(100 + \text{inflation rate}) * (100 + \text{purchasing power indicator})}{100} - 100$$

Det reviderede visumgebyr er beregnet for hver årlig periode ved hjælp af følgende indikator: Gebyr (år N + 1) = gebyr (år N) * indikator for periode N til N + 1

	Inflationsrate	Løn-indikator	Visum-gebyr-indikator	Tilpasset visumgebyr (EUR)			
Start				80,00	40,00	120,00	160,00
2020-2021	2,2 %	0,2 %	2,4 %	81,92	40,96	122,88	163,84
2021-2022	9,6 %	-4,6 %	4,6 %	85,69	42,84	128,53	171,38
2022-2023	6,4 %	-1,7 %	4,6 %	89,63	44,81	134,44	179,26

Afrunding til nærmeste hele euro fører til ændrede visumgebyrer på henholdsvis 90 EUR, 45 EUR, 135 EUR og 180 EUR.

Sammenligning af visumgebyrer

I forhold til andre sammenlignelige bestemmelseslandes visumgebyrer er gebyret på 90 EUR for et Schengenvisum stadig relativt lav.

Land	Gebyr i national valuta	Omtrentlige gebyrer i EUR
USA	185 (USD)	172
Det Forenede Kongerige	115-771, afhængigt af gyldighedsperioden (GBP)	135-900
Canada	100 + 85 i biometrigebyr (CAD)	130
Australien	190 (AUD)	117
New Zealand	211, ekskl. turismeafgift (NZD)	120
Japan	3 000 for en enkelt indrejse 6 000 for flere indrejser (JPY)	19 38

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

Kommissionen afholdt den 20. december 2023 et ad hoc-møde med eksperter fra medlemsstaterne for at drøfte udkastet til delegeret forordning om ændring af størrelsen på visumgebyret. På mødet støttede langt de fleste medlemsstater en ændring af gebyrerne.

-

³ Kilde: Eurostats rapporter om de årlige ajourføringer af EU-tjenestemænds vederlag og pensioner. <https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/publications>.

Udkastet til delegeret forordning blev offentliggjort med henblik på feedback fra den 2. februar til den 1. marts 2024. Fire EU-borgere og syv personer i Tyrkiet fremsatte individuelle bemærkninger. En lille virksomhed i Tyrkiet, der er aktiv inden for uddannelse og visumrådgivning, et tyrkisk universitet, en europæisk ikkestatslig organisation og Den Internationale Luftfartssammenslutning (som repræsenterer luftfartsselskaber) var de fire organisationer, der gav feedback. Desuden fremsatte en person bemærkninger, der ikke vedrørte visumpolitik eller visumgebyrer.

Ingen af dem, der indsendte bemærkninger, gik ind for en forhøjelse af gebyrerne. De høje leveomkostninger og inflationen blev nævnt som argumenter mod en gebyrforhøjelse, da en sådan kan hindre rejseaktiviteter og afskrække fra at have mellemfolkelige kontakter. Flere bemærkninger vedrørte, hvad der blev opfattet som visumservice af dårlige kvalitet, nemlig vanskeligheder med at bestille tid, inkonsekvent praksis mellem medlemsstaterne indbyrdes og manglende gennemsigtighed. Respondenterne kritiserede også de eksterne tjenesteyderes rolle.

Det ville imidlertid ikke være muligt at forbedre kvaliteten af servicen til ansøgere, hvis visumgebyrerne blev fastholdt på det nuværende niveau. Kommissionen forventer til gengæld, at medlemsstaterne anvender de nygenererede indtægter til at bidrage til at øge ressourcerne, så ventetiden mindskes, og servicen til ansøgere forbedres.

Selv om Den Internationale Luftfartssammenslutning ikke udtrykkeligt modsætter sig gebyrforhøjelsen, opfordrede den til, at der gøres hurtige fremskridt, hvad angår digitaliseringen af visumproceduren, som den forventer vil reducere ansøgernes omkostninger og gebyrer. Den fremlagde dokumentation for, at det forhøjede visumgebyr ville udgøre 34 % af prisen på en gennemsnitlig flybillet til en rejse til Schengenområdet, hvilket er en stigning fra de nuværende 31 %. I denne beregning tages der imidlertid ikke hensyn til udgifter til indkvartering eller underhold, og der skelnes heller ikke mellem de gennemsnitlige flybilletpriser afhængigt af afrejsested. Da prisen på flybilletter til EU fra visumpligtige lande (hovedsagelig i Afrika og Asien) er betydeligt højere end fra visumfrie lande (hovedsagelig i Europa og Nord-, Syd- og Mellemamerika), er visumgebyrets andel af de samlede udgifter til rejser til EU betydeligt lavere end anslået af organisationen.

På grundlag af den feedback, Kommissionen har fået fra ekspertmødet og fra den offentlige høring, finder den det derfor nødvendigt at forhøje visumgebyrerne.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

Retsgrundlaget for denne delegerede retsakt er visumkodeksens artikel 16, stk. 9, og artikel 51a. Ved artikel 51a tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 9, for en periode på 5 år fra august 2019. Ved artikel 16, stk. 9, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af visumkodeksen for så vidt angår de visumgebyrer, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, 2 og 2a.

Ved artikel 1 i den delegerede forordning ændres visumkodeksens artikel 16, stk. 1, 2 og 2a, og de nye visumgebyrer, der skal opkræves, præciseres.

I artikel 2 fastsættes det, at den delegerede forordning med de forhøjede visumgebyrer træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Det vil give medlemsstaterne tid til at tage de nødvendige administrative skridt til at opkræve de forhøjede gebyrer.

Denne ændring af visumgebyrerne påvirker også det maksimale standardservicegebyr, som eksterne tjenesteydere kan opkræve, jf. visumkodeksens artikel 17, stk. 4. Som følge heraf kan eksterne tjenesteydere fremover i de fleste tilfælde opkræve et servicegebyr på op til

45 EUR. De maksimale servicegebyrer, der er fastsat i artikel 17, stk. 4a og 4b, berøres imidlertid ikke af ændringen af visumgebyrerne og forbliver på henholdsvis 80 EUR og 120 EUR. Desuden forbliver gebyret for forlængelse af et visum på 30 EUR, jf. visumkodeksens artikel 33, stk. 2.

Ændringen af visumgebyrerne påvirker ikke de gebyrer, der er fastsat i visumlempelsesaftaler, medmindre aftalens bestemmelser udtrykkeligt henviser til de visumgebyrer, der er fastsat i visumkodeksen.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 14.3.2024

om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår visumgebyrernes størrelse

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa⁴, særlig artikel 16, stk. 9 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 16, stk. 9, i forordning (EF) nr. 810/2009 har Kommissionen vurderet behovet for at ændre størrelsen af de visumgebyrer, der er fastsat i nævnte forordning, under hensyntagen til objektive kriterier.
- (2) Kommissionen har i sin vurdering analyseret udviklingen i den generelle inflationsrate i Unionen og det vægtede gennemsnit af medlemsstaternes offentligt ansattes lønninger mellem den 1. juli 2020 og den 1. juli 2023. Den har konkluderet, at der er behov for at forhøje visumgebyrerne med 12,5 %.
- (3) Da Danmark har besluttet at gennemføre forordning (EF) nr. 810/2009, der bygger på Schengenreglerne, i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er Danmark i henhold til folkeretten forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.
- (4) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁵. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (5) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁶, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁷.
- (6) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske

—

⁴ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>.

⁵ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

⁷ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁸, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁹.

- (7) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁰, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹¹.
- (8) For så vidt angår Cypern, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (9) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (10) Forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 16, stk. 1, 2 og 2a, i forordning (EF) nr. 810/2009 affattes således:

"1. Ansøgere betaler et visumgebyr på 90 EUR.

2. Børn i aldersgruppen seks til og med elleve år betaler et visumgebyr på 45 EUR.

2a. Et visumgebyr på 135 EUR eller 180 EUR finder anvendelse, hvis Rådet vedtager en gennemførelsesafgørelse i henhold til artikel 25a, stk. 5, litra b). Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på børn til og med elleve år."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

—

⁸ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

¹⁰ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹¹ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14.3.2024.

På Kommissionens vegne
Formand
Formand
Ursula VON DER LEYEN